

מאורות אל העבר

08/06/1834 | כז אייר תקצד

ציור הארוע-מאת ו; Omar Lakhdar p.192, נחלת הכלל, ויקיפדיה

ללה סוליקה

"יהודייה הייתי ויהודייה אישאר". תשובתה של סול חגואל, הנערה היהודייה מטנג'יר שבמרוקו למעניה נחרתה בזיכרון הקולקטיבי של יהודי המדינה, והפכה אותה לדמות מופת בהיסטוריה היהודית. סול (סוליקה) נולדה בשנת 1817 ונודעה מגיל צעיר בפיקחותה וביופייה. ידידות עם נערה מוסלמית שהבינה בטעות כי היא מתעניינת באסלאם, הביאה להלשנה לשלטונות. השליט המקומי דרש מהנערה להתאסלם ולזכות בשכר נאה, ולא – למות בייסורים. סירובה של סוליקה ועמידתה הגאה לנוכח שופטיה הביאו להעברתה לפאס לדין בחצר הסולטן, שטען לנוכח הנערה: "חטא שפנינה כזו נמצאת אצל היהודים". גם כאן עמדה סול בגבורה על אמונתה, והתריסה בפני השליט: "אני אחיך לנוכח עלבונך וכעסך". הפצרות הוריה וראשי הקהילה, כמו גם התערבות דיפלומטים זרים לא הועילו, וסוליקה נרצחה בכ"ז באייר תקצ"ד (8.6.1834). קברה של "ללה סוליקה" (סוליקה הצדקת) הפך לאתר קדוש. שירים ופיוטים נכתבו לכבודה, וביניהם דברי רבי יעקב אבוחצירא, שכתב: אֶת גִּדְלֵי שִׁבְחֵךָ אֶשְׁכֶּיחַ / אֶסְפֵּר אֲשֶׁר קִדְשָׁה לְאֵלֶיךָ / כְּאוֹהֶבָנוֹת וְאַשְׁרוּהָ / מְלָכוֹת וּפִלְגָשִׁים וְהַלְלוּהָ: דמותה ממשיכה להוות השראה ליוצרי שירים ומחזות גם שנים אחרי מותה.

מפת עולם

